

Terugblik op mijn leven....

Graag wil ik jullie het verhaal van mijn bestaan met eigen woorden laten doorvertellen. En vooral daarin uit laten komen wat me geïnspireerd heeft, geholpen om te worden wie ik mocht en kon zijn. Ik vertel over belangrijke fases van mijn leven.

De eerste 25 jaar....

Het begon in Amsterdam waar ik in het Anna Paviljoen van het OLV Gasthuis geboren ben als jongste van het gezin Heselaars. Het was 1933 waarvan ik later hoorde dat het een crisistijd was vóór het uitbreken van de tweede wereldoorlog. Het heeft mijn jonge jaren bepaald, wat betekende dat het zuinig aan doen was.

Desalniettemin was mijn jeugd onbezorgd, plaats vindend in een gezellige, huiselijke sfeer en nauw betrokken met familie rondom ons heen.

De tweede wereldoorlog bracht mee; tekorten, periodes van huis weg gaan omdat er elders meer te eten viel. Dat is wat me het meest is bijgebleven van die tijd. Na schoolopleiding en vakopleiding en werken als huishoudkundige voor inrichtingen in Huize Lydia Amsterdam trad ik op 25 jarige leeftijd in bij de Medische Missiezusters op Imstenrade. Hiermee brak een volgende periode van ong 25 jaar aan.

Ik werd aangetrokken door de religieuze, spirituele dimensie van dat leven en nam alles wat daarbij hoorde aan vormgeving en verdieping als vanzelfsprekend aan. Achteraf besepte ik dat er veel was wat ik eigenlijk als bijzaak, niet wezenlijk beschouwde.

De verpleegstersopleiding en al het volgende was een uitbreken uit een religieus stelsel en leefomgeving, waarna ik me weer méér mens en vrij voelde. Na alle voorbereidingen kon ik in 1969 vertrekken naar Afrika, waar ik uiteindelijk in Swaziland mijn vervulling vond in het Good Shepherd Hospital in Siteki. De 15 jaar dat ik daar mocht zijn en werken waren de meest vitale en gelukkige jaren van mijn leven.

Er viel veel te organiseren en te doen! Een nieuwe levensfase brak aan rond 1985....

Terug in België en Nederland kwamen er nieuwe mogelijkheden en uitdagingen: De jongeren weekenden die we gingen organiseren, de verschillende contacten daaromheen en toen de vraag om te gaan naar Chicago voor de opleiding "Geestelijke Begeleiding". Dat jaar is voor mijn persoonlijke leven heel

belangrijk geweest, ik mocht ont-dekken wie ik werkelijk was en daardoor kon/durfde ik verdere stappen te zetten o.a.:

Het ontwikkelen en uitwerken van de cursus : ‘Integrale Levensbegeleiding’ -samen met andere MMZ- als toepassing van al hetgeen ik mocht leren in Amerika. Een prachtige periode met heel veel mooie en goede ont-moetingen en gebeurtenis. Daarnaast kwam het DC-schap van het District Nederland/België op mijn pad. Die periode(s) zijn kostbaar én leerzaam én vervullend geweest. Dat ik deel-genoot mocht zijn van het leven van MMZ én mee mocht helpen het District verder vorm en gestalte te geven.... Het was een bijzondere uitdaging!

Daarna kwam de laatste levensfase in zicht. Het verhuizen naar Arnhem was daar onderdeel van. Het wonen daar en het beseft dat het Nu veel meer ging om het ZIJN en minder om het doen, was een geschenk.

Het was de verdieping, verruiming die op verschillende manieren plaats vonden die me zo gelukkig maakten.

Toch kwam er nog een bestuurslid periode van 3 jaar op mijn pad. Dit keer om mee te mogen denken over de huidige levensfase van MMZ in Nederland en België én om het besturen meer en meer over te laten aan niet MMZ medewerkers. Een enorme uitdaging!

Daarna mocht ik het werken loslaten en kon ik me steeds meer voorbereiden op datgene wat vandaag gevierd wordt, want dat wil ik benadrukken: Mijn leven was en is het VIEREN waard.

Ik ben dankbaar naar iedereen die in mijn leven een belangrijke plaat innam: mijn naaste familie, medezusters en vele vrienden en bekenden. Van ieder op een eigen manier mocht ik ontvangen en vruchten plukken. Heel veel DANK! En nu leef ik verder in jullie herinnering, mijn herinnering, mijn lichamelijk bestaan is veranderd én mijn ziel blijft voort LEVEN, hoe dan ook.....

HANNY